

ABDULKADİR ÖZTÜRK

TEM SANAT GALERİSİ

Vali Konağı Cad., Prof. Dr. Orhan Ersek Sok. 44/2, Nişantaşı 80200, İstanbul
Tel: (0212) 247 08 99 - 234 13 46 • Faks: 247 97 56 • besi.cecan@isbank.net.tr
www.temartgallery.com

2 Ocak - 28 Ocak 2004

Açılış 2 Ocak Cuma Saat: 18:00

"Figürlerin Sevdası", 2001, 14 x 19 x 17 cm, bronz

"Ayakta ve Yatan Figür", 2003, 44 x 30 x 10 cm, bronz

Ön Kapak: "Düşüncesini Taşıyan", 2003, 41 x 20 x 12 cm, bronz

Arka Kapak: "Aya Uzanmak", 2003, 171 x 30 x 27 cm, ceviz

Abdulkadir Öztürk ve Soyutçu Heykel Tasarımı

Günümüz heykel sanatında, içerikle biçim arasındaki ilişkileri tersinden okumamıza olanak veren Naum Gabo, Henry Moore, Brancusi ve Giacometti gibi öncülerin işleri, bu alanın anıt tasarımı dışında kalan çözümlerine cesur ve gözüpek bir yaklaşım geliştirmişti. Heykel, o tür işlerden sonra kendi ifade alanını irdelemeye yönelik bir araştırma sürecini başlatmış oluyordu. Mermer ve bronz dökümlü geleneksel bir teknolojinin sınırları belli ölçülerde aşılmıştı, ama yeni malzemelerin kullanım alanına girmesi, tekil malzeme çevresinde dönen sanatçı yorumunun artık geride kaldığı gerçeğini de gündeme getiriyordu. Birden çok malzemenin bir araya getirilmesiyle sağlanan çoğul pratikler, sanatçının tasarım dünyasına yeni bir pencere açıyor ve onu alışılmış uygulama biçimlerine karşıt bir yöntem izlemeye zorluyordu. Heykelin özgürleşmesi ve soyut gerçekliği yeniden bulgulaması olarak tanımlayabileceğimiz bu yaklaşım, heykel dışındaki başka disiplinler üzerinde de doğaldır ki etkili oldu. Kendi gerçekliğine dönen sanat ve onun temel ifadesi olan form, heykelin somut anlamından bağımsız bir içerikle dolu olduğu - olması gerektiği - gerçeğini böylece gündeme getirmiş oluyordu.

Heykel kavramını bu kapsamda bir stüdyo etkinliği olarak ele aldığı çalışmalarıyla, ifade-malzeme örtüşümü doğrultusunda çözüm seçenekleri geliştirmektedir Abdulkadir Öztürk. Onun 1980'li yılların sonundan bu yana sergilediği heykelleri, malzeme bağlamında belirginleşen plastisitenin oynak ara kesitleri üzerinde gezinerek, birinden ötekine sınırları genişleterek yeni anlam arayışlarının da izini sürmektedir. Bu yöndeki arayış, bir bakıma "idol" estetiğinin dayandığı geleneksel anlamı da modernize edilmiş bir idol kavramına dönüştürme çabasının doğal bir uzantısıdır. Çünkü onun idol terimiyle vurgulamaya çalıştığı anlam, artık modernitenin benimsediği kavramsal bir anlam içermekte ve heykele, kendi özünüyle açıklanabilecek yeni bir boyutsallık katmaktadır. Soyutçu görüş açısına indirgenmiş biçimleme ve tasarım mantığı, burada özgünlük için de kaçınılmaz bir koşul niteliği kazanmakta ve heykelin varlık nedenini bu koşulla bağımlı tutmaktadır.

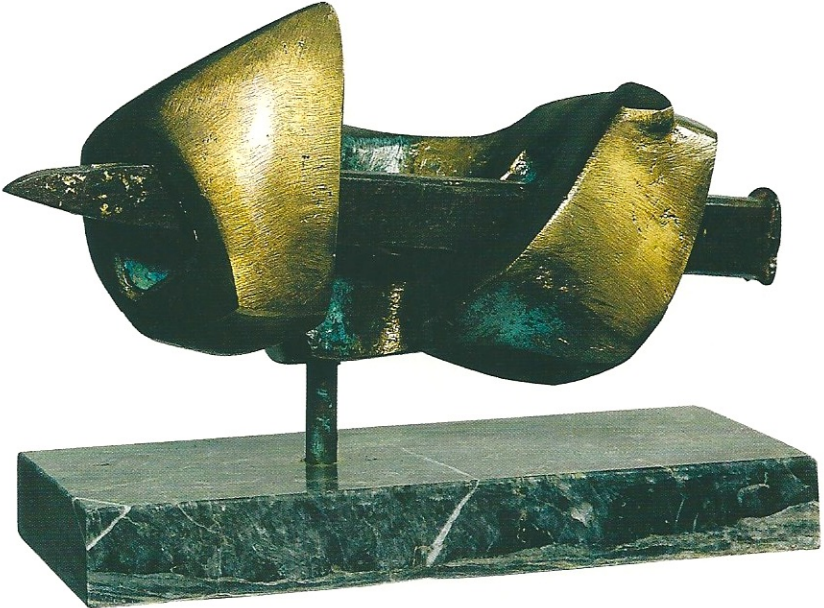
Doğallığını da kendine özgü bu tasarım çizgisi üzerinde kurgulayan, böylece yapaylığı aşma yönünde malzeme kullanımının olanaklarını denemeye öncelikli bir yer ayıran Öztürk için, serpantin ve pleksiglas, metal ve ağaç gibi birbiriyle farklı açılardan bütünleşen malzeme seçeneklerini buluşturmak, heykelin içeriksel anlamına çifte bir vizyon getirmek gibi oluşumlara da fırsat tanıyabilir ya da tanımalıdır. Simgesel idoller, figürden yalıtılmış göstergesel kimliklerine, bu yolla biraz daha yakınlaşmış olacaklardır. Abdulkadir Öztürk'te malzemeyi "biçim"e dönüştüren ve onu daha da görünür kılan tasarım eylemi, bu çabanın her zaman öncül bir düzeyde tutulmasıyla yakından ilgilidir.

Tasarımlandıkları ortamın dışında, nereye taşınırsa taşınısın, bu heykeller, üzerlerine yansıyan ışığın da etkisiyle, eklemli bileşimlerinin onlara sağladığı olanakları ve plastisite karakterini, potansiyel bir değer düzleminde saklı tutuyorlar. Bu heykellerin tükenmez bir görsel enerjyle dolu görünmeleri, bundan kaynaklanıyor kanımca. Öztürk, heykelinin yüklediği işlevi, kendi bakış açılarının uzağında değil, yaşadığı çevrenin ona esinlendirdiği insan ve doğa gerçekliğinin odaklarında arıyor, izleyicisini de aynı yaşam gerçekliğinin derinliklerine çekebilmek için düşünsel imgelerin diliyle konuşmaktan hoşlanıyor. İletmek istediği mesajın gerisinde, simgesel bir insan gerçekliği ve bu gerçekliğin sanatsal ifadesi durmaktadır.

Heykel sanatımızdaki güncel gelişmeler bağlamında baktığımızda, Öztürk'ün süreklilik gösteren çalışmaları, bu sanat dalında edinilmiş olan deneyimlerin, daha çok soyutçu bir amaca göre konumlandırılması ilkesiyle açıklanabilir. Sonuçta, soyut bir sanat nesnesi olarak heykel, bu türden bir çalışmanın ara sınırlarını belirginleştirici bir eyleme tanıklık etmekte ve ham nesneden üretilmiş bu sanat nesnesine, doğrudan doğruya kendisiyle özdeşleşen bir yeni boyut eklemektedir. Heykel nesnesinden ya da nesnelere, biresimci (sentezci) heykel formuna doğru yol alan bu süreçte, somut heykel nesnesinden ayıklanmış, ama aynı zamanda o nesneye yedirilmiş bir yorum kanadı, varlığını bize duyurabilmektedir. Bu heykelleri çekici yapan bir başka etken, insancıl değerlerle bağlarını sıkı tutmalarından da kaynaklanıyor.

"Figürün Görseiliđi", 2003, 24 x 27 x 16 cm, bronz

"İçteki Denge", 2003, 19 x 28 x 12 cm, bronz - çelik

"İçten Dönüşüm", 2003, 58 x 17 x 14 cm, bronz

"Mutlu Olmak", 2003, 45 x 11 x 11 cm, bronz

"İç İçe Olan Figürler", 2001, 9 x 32 x 17 cm, bronz

"Taşdığımız Mutluluklar", 2002, 19 x 23 x 17 cm, bronz

"Geçmeli Figür", 2003, 23 x 25 x 14 cm, bronz

"Duyguya Dönüşen Yaşam", 2000, 16 x 22 x 19 cm, bronz

"Bulutlar İçinde Olmak", 2003, 167 x 23 x 27 cm, ceviz

"Ufuktaki Dans", 2003, 160 x 22 x 23 cm, ceviz

"Taşadığımız Mutluluklar", 2002, 15 x 23 x 17 cm, bronz

"İkili Özgürlük", 2002, 63 x 36 x 40 cm, ceviz ağacı

"Farklı Olmak", 2002, 48 x 51 x 19 cm, ceviz ağacı

"İkili Birliktelik", 2003, 27 x 28 x 10 cm,
bronz

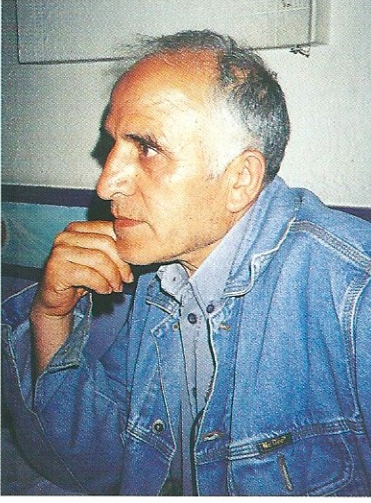
"İç İçte Yaşam", 2002, 37 x 28 x 12 cm,
taş - bronz

"İçteki Dünya", 2002, 32 x 27 x 16 cm,
bronz

"Birlikte Yaşam", 2003, a) 14 x 24 x 5.5 cm,
b) 11 x 23 x 10 cm, bronz

Abdulkadir Öztürk

1949 Sivas'ta doğan Abdulkadir Öztürk, 1968 yılında Sivas Pamukpınar Öğretmen Okulu'nu, 1974 yılında İstanbul Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksekokulu'nu bitirdi. Halen, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Hatay yöresinin kültürel değerlerini çok iyi inceleyen sanatçı, bu bölgeye iki büyük taş heykel uygulaması yapmıştır. Bunlardan birincisi Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Rektörlüğü girişindeki "Cumhuriyet Heykeli", ikincisi de, Antakya Parkındaki "1. Yesemek Bazalt Taşı Sempozyumu" çerçevesinde yapılan "İdoller" dir. Bu yontular yöreyi anlatan özellikler taşımaktadır.

Eserleri, İstanbul Sanat Fuar'larında oniki, Ankara Sanat Fuar'larında da iki senedir Tem Sanat Galerisi pavyonunda izlenen Abdulkadir Öztürk, Taksim Sanat Galerisi'nde (1987), Tem Sanat Galerisi'nde (1994, 1996, 1998, 2000, 2002, 2004), Hatay Arkeoloji Müzesi'nde (1995), Hatay M.K.Ü. Sanat Galerisi'nde (1997), 15. Antakya Festivali kapsamında Hatay Demirciler Çarşısı'nda (1999) ve Almanya'da Aalen Belediyesi'nin davetlisi olarak Torhaus'da (1999, 2000) kişisel sergiler açmış ve çeşitli karma sergilere iştirak etmiştir. Son olarak 2003 Eylül ayında AB Genişlemeden Sorumlu Komiseri Günter Verheugen tarafından Brüksel'de AB binasında açılan ve altı ay sürecek olan Çağdaş Türk Resim ve Heykel Sergisi'ne seçilmiştir.

Öztürk'ün sergisindeki heykelleri, imgelerin formlaşması ve biçimlerin soyutlayışa uğrayarak değişimlerinin uzun araştırmaları sonucudur. Plastik formlarda heykelsel değerlerin çözümü deneysel araştırmalarla heykeli meydana getirir. Sanatçı, plastik değerlere öncelik verirken heykelin estetik, devingen ve yenilikçi olmasına dikkat eder. Her heykel formu bir diğerinden farklı olduğu gibi aynı zamanda öbürünün öncüsüdür; bir bütünü tamamlayıcıdır. Sanki satranç taşları gibi sergide birbiri ile ilişkilidir; aynı değerleri taşıyarak bir bütünü oluştururlar.

"Negatif ve Pozitif", 2003, a) 12 x 18 x 14 cm, b) 4.5 x 25 x 10 cm, bronz

TEM SANAT GALERİSİ

Vali Konağı Cad., Prof. Dr. Orhan Ersek Sok. 44/2, Nişantaşı 80200, İstanbul
Tel: (0212) 247 08 99 - 234 13 46 • Faks: 247 97 56 • besi.cecan@isbank.net.tr

www.temartgallery.com